

Verslag van Frank Schilder (Grashoek):

Passie wint het van techniek

Er waaide een gure westenwind over De Lust en het hoofdveld was, zoals gebruikelijk rond deze tijd, bezaaid met bladeren. Een uur voor de wedstrijd kwam de ongeslagen koploper, het hoogste Pannings/Egchelse JO17 team, op het sportpark aan om hun zesde wedstrijd in deze competitie te spelen. De meeste spelers keken nieuwsgierig om zich heen omdat ze nog nooit eerder een competitiewedstrijd in Koningslust (of Grashoek) hebben gespeeld. De Panningse standaardteams zijn namelijk normaalgesproken wat hoger ingedeeld dan die van ons.

Van enig niveauverschil was in de eerste 10 minuten niet veel te merken. De thuisploeg speelde onbevangen en had zowaar de eerste kans van de wedstrijd. Op een voorzet van Stan belandde de krachteloze kopbal van Harmen helaas recht in de armen van de keeper. Deze speldenprik was wel een eerste signaal en de opmaat tot de 1-0, ruim één minuut later. De corner was van specialist Bart en de intikker van Raoul.

De gasten leken onaangeslagen van deze tegenslag en waren vol zelfvertrouwen over het verdere verloop van de wedstrijd. En terecht, ze konden bouwen op een hogere balsnelheid, een gemiddeld betere techniek en tactiek, al zou dat laatste zich uiteindelijk tegen de gasten gaan keren.

De sterke defensie van Koningslust/Grashoek werd onder flinke druk gezet en het was een kwestie van wachten voordat de verdiende gelijkmaker viel. Een penalty helaas, terecht toegekend door de goed leidende scheidsrechter Wouter Coolen, overigens één van de scheidsrechters uit het "klasje" van 2016.

De gelijkmaker betekende echter niet dat de weerstand een deuk had opgelopen, verre van dat. Hoewel het steeds moeilijker werd om het middenveld over te steken werd de Panningse keeper toch nog voldoende lichaamsbeweging gegund. Binnen enkele minuten kwamen eerst Stan en daarna Raoul gevaarlijk voor de goal, maar beiden wisten de bal niet binnen de 7,32 te prikken, tot grote frustratie van het thuispubliek die in die fase van de wedstrijd niet de verwachting had dat er nog veel kansen zouden volgen.

Vlak voor het rustsignaal werd de 1-2 gemaakt. Een simpel intikkertje na een ongelukkige fout van een verder subliem keepende Joep. Een terechte ruststand, gezien het spelbeeld en de onmiskenbaar betere balvaardigheid van de gasten.

Patrick Joosten, de coach van de groen-witten, verklaarde zuchtend dat hij in drie jaar nog niet zo'n slechte wedstrijd van zijn ploeg heeft gezien. Hij weet het gebrek aan Panningse overmacht aan onderschatting met daardoor achteloos en slordig voetbal. Met dat in zijn achterhoofd verlangde hij naar het rustsignaal om zijn team weer bij de les te krijgen. De late treffer zal hem daar niet bij hebben geholpen, een psychologisch dingetje.

Bij een wat minder gunstige ruststand voor hun zou Panningen/Egchel wellicht wat scherper en gemotiveerder de kleedkamer zijn uitgekomen. Nu bleef dezelfde zweem van plichtmatigheid over de ploeg hangen die in de eerste helft ook al zo heersend was. Ook werd door de leiding niet getornd aan de vier-op-een-rij verdediging waarmee de gasten de eerdere wedstrijden met overmacht hadden gewonnen. Deze tactiek, zo haalde ik eerder aan, bleek de achilleshiel van de gasten. Een ongelukkige keuze die ook in de loop van de tweede helft niet door de coach middels een terugvallende laatste man werd gecorrigeerd. Tot groot genoegen van onze drie snelle geel-zwarte voorwaartsen die ver van buitenspel-lijn bleven en puur op snelheid de meerdere bleken van de arme achterhoede. Een tactische keuze die de hoeksteen bleek voor de uiteindelijke overwinning van de thuisploeg, net als de gedrevenheid en de nimmer aflatende werklust van onze spelers.

Direct na rust bleek hoeveel ruimte er nog steeds achter de verdedigers was. Jim kon de linksback afschudden en alleen voor de keeper komen. Helaas poeierde hij de bal recht in de

handen van de doelman. Er ontstond hierna een echte wedstrijd, met kansen en kansjes over en weer. Een wedstrijd tussen passie en techniek! Na ruim een kwartier kon Stan de verdiende gelijkmaker intikken. Het geloof bij de thuisploeg in een stunt groeide evenredig met de frustratie van de gasten die de wedstrijd aan zich zagen ontglippen. Deze frustratie leidde tot een pittige overtreding op Raoul en de bijbehorende vrije trap net buiten de 16. Raoul nam hem zelf en vond het gaatje in de verre hoek. Iedereen stond erbij en keek ernaar: 3-2...

Het is niet dat de gasten zich geen kansen konden creëren. Zo nu en dan wisten ze zich toch door de taaie defensie heen te werken, maar de successen bleven door corrigerend optreden van Dave, Aron, Harmen en Tjerk steeds uit. De keren dat ze er toch doorkwamen vonden ze Joep op hun weg. De 3-3 werd dan ook niet door een Pannings of Egchels heen binnen gewerkt, maar door Tjerk, die zich natuurlijk doodongelukkig voelde dat zijn kopbal over de eigen keeper in de goal viel. Weg voorsprong. Misschien wel weg overwinning...

Het bleek achteraf het laatste gevaarlijke wapenfeit van de lamgeslagen koploper dat inmiddels nog maar uit 10 man bestond omdat er een speler met een gele kaart en tijdstraf van het veld was gestuurd. Maar dat wist nog niemand en Koningslust/Grashoek, dat nog steeds geloofde dat de drie punten binnen handbereik waren, zette zwaar in op de aanval. Zelfs de getergde Tjerk ging mee en juist hij kreeg na een 5-tal minuten de kans om uit zijn diepe dal naar grootse hoogte te stijgen toen hij de gelegenheid kreeg, en nam, om zijn eigen doelpunt te compenseren om de voorsprong te herstellen. Onze voorstopper werkte zich vrij voor de keeper en schoof op precies het juiste moment de bal onder hem door, in de goal. De ontlading in het gehele team was enorm. Chapeau voor de teamgeest in dit team van de maand!

Met nog 5 minuten te spelen was de spanning nog niet helemaal uit de wedstrijd. Pannings/Egchel zette alles op alles om dan toch in ieder geval de gelijkmaker te scoren. De vermoeidheid in lichaam en geest begon echter zijn tol te eisen en toen Raoul na een solo met een vlammend schot (met rechts!) de 5-3 op het bord had gezet werd er gelaten gereageerd door zowel het bezoekende team als hun supporters, de wedstrijd was definitief gedaan. De 6-3, een enkele minuut later en wéér door Raoul, was de kers op de verdiende taart.

De jongens en de leiding hebben hiermee een extra sfeermakertje op het (toch al geplande) teamfeest van vanavond. Proficiat met de prachtwedstrijd!